

Väited: nõukogu määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b ja artikli 7 lõike 2 rikkumine, kuna apellatsioonikoda eksis hinnates seda, kas kaubamärk on eristav kaupade ja teenuste osas, mille jaoks registreerimist taotleti.

30. detsembril 2009 esitatud hagi — Hubei Xinyegang Steel versus nõukogu

(Kohtuasi T-528/09)

(2010/C 51/82)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Hubei Xinyegang Steel Co.Ltd (esindajad: barrister F. Carlin ning advokaadid N. Niejahr, Q. Azau ja A. MacGregor)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— Tühistada nõukogu 24. septembri 2009. aasta määrus nr 926/2009, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist pärinevate rauast või terasest õmblusteta torude impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks (¹), osas, milles hageja ekspordi suhtes kehtestatakse dumpinguvastased tollimaksud ning nõutakse sisse kõnealuse ekspordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks, või teise võimalusena tühistada asjaomane määrus osas, milles nõutakse sisse hageja suhtes kehtestatud ajutine tollimaks;

— mõista hageja käesoleva menetlusega seotud kohtukulud välja nõukogult, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hagiavalduses palub hageja teda puudutavas osas tühistada nõukogu 24. septembri 2009. aasta määruse nr 926/2009, millega kehtestatakse teatavate Hiina Rahvavabariigist pärinevate rauast või terasest õmblusteta torude impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ning nõutakse lõplikult sisse kõnealuse impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks.

Oma hagi põhjenduseks esitab ta kolm väidet.

Ta väidab esiteks, et nõukogu on teinud ilmse vea faktiliste asjaolude hindamisel, kui ta „vaatlusaluseid tooteid” kindlaks määrates defineeris liiga lihtsustatud toodete kategooriaid. Lisaks

nendib hageja, et komisjoni tehtud võrdlus Ühendriikidest pärinevate toodetega ei olnud asjakohane.

Teiseks väidab hageja, et nõukogu rikkus alusmääruse (²) artikli 9 lõiget 5, kui ta tühistas vaidlustatud määruses individuaalse kohtlemise, kuigi komisjon oli hagejale seda esialgu haldusmenetluses võimaldanud enne esialgse määruse (³) avaldamist.

Kolmandaks väidab ta, et nõukogu rikkus alusmääruse artikli 9 lõiget 4 ja artikli 10 lõiget 2, kui ta kehtestas lõpliku tollimaksu ning otsustas lõplikult sisse nõuda hageja poolt „vaatlusaluste toodete” Euroopa Liitu ekspordi suhtes kehtestatud ajutise tollimaksu, kuna need otsused põhinesid ilmsel veal, mis tehti materiaalse kahju ohu esinemise hindamisel.

(¹) ELT L 262, lk 19.

(²) Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määrus kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45).

(³) Komisjoni 7. aprilli 2009. aasta määrus nr 289/2009, millega kehtestatakse ajutine dumpinguvastane tollimaks teatavate Hiina Rahvavabariigist pärinevate rauast või terasest õmblusteta torude impordi suhtes (ELT L 4, lk 48).

5. jaanuaril 2010 esitatud hagi — De Lucia versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Galbani (De Lucia La natura pratica del gusto)

(Kohtuasi T-2/10)

(2010/C 51/83)

Hagiavaldus esitati itaalia keeles

Pooled

Hageja: Domenico De Lucia SpA (San Felice a Cancelli, Itaalia) (esindaja: avvocato S. Cutolo)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstussainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Egidio Galbani SpA (Melzo, Itaalia)

Hageja nõuded

— Tühistada ühtlustamisameti esimese apellatsioonikoja 15. oktoobri 2009. aasta otsus asjas R 37/2009-1,

— mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.